

‘Bruggen elfstedenzwemtocht als ontploffende arena’s

TIM FIERANT

OUDEBILDZIJL Auke Kooistra, eigenaar van eetcafé Het Grauwe Paard in Ouwe-Syl, was schipper op de volgboot tijdens De Tocht van Maarten van der Weijden.

„Eigenlijk is het niet te omschrijven”, verzucht Kooistra. Hij probeert het toch. Hoe hij sinds zaterdag aan het roer zat van de officiële volgboot tijdens de elfstedenzwemtocht van Maarten van der Weijden en dorp na dorp zag ontploffen van plezier en feestvreugde. Aan boord had hij het team van de openwaterzwemmer en zo nu en dan een bekende Nederlander die Van der Weijden kwam aanmoedigen. Nu hij het hier zo vertelt, een dag later aan een kopje koffie in zijn eigen café, springen hem de tranen nog steeds om de haverklap in de ogen. Het zal ook de vermoeidheid zijn – Kooistra bleef zo’n 55 uur op, met af en toe een ha-

Auke Kooistra (midden, zwarte trui) aan het roer van de volgboot. FOTO ANP

zelslaapje – maar het evenement heeft de kroegbaas diep, diep geraakt. „Dit vergeet ik nooit weer.”

Het begon anderhalf jaar geleden met een telefoontje van de organisa-

tie, herinnert Kooistra zich. Blijkbaar was het hen ter ore gekomen dat de Ouwe-Sylster uitbater een gemotoriseerde sloep bezit die aan alle vereisten voldoet. Groot en mooi

‘De trekkers op het Bildt zijn me bijgebleven. Wat een eenheid’

laag op het water liggend. „Ik wist toen wel dat het bijzonder zou worden. Maar zo groots? Zo emotioneel?” Wéér natte ogen.

„Als we onder een brug doorvoeren, was het alsof er een arena werd opengegooid, die vervolgens ontplofte. Ongelooflijk. Bolsward, daar zat een flink deel van zijn familie. Dat voelde je gewoon in de lucht, dat raakt je persoonlijk. Het was daar een gekkenhuis. En Balk! Daarvan verwacht je dat het maar een klein plekje is. Maar wat een mensen. Ik wist niet dat daar zoveel woonden.”

„Wat me ook is bijgebleven zijn de trekkers op het Bildt. Wat een een-

heid, al die boeren. Overal lichten, getoeter. Werd er opeens omgeroepen dat Maarten ging slapen. Gingen alle lichten in één keer uit en werd het muisstil. Nou daar word je koud van. Op een goede manier. Alle respect.”

Na een relatief kalme start zaterdag zag Kooistra het evenement opzwellen tot proporties die passen bij een Elfstedentocht. „Iedereen kent wel mensen die kanker hebben, of eraan zijn overleden. Dit raakt iedereen. Ik hoop dat het nog lang doorgaat, dat mensen blijven doneren.”

Kooistra stelde de boot kosteloos beschikbaar en betaalde zelf de brandstof. Er verdween zo’n 130 liter diesel in de motor, schat hij.

Hij oogt monter na 55 uur varen. Het nachten doorhalen is hij vanuit zijn werk wel gewend. En dan moet hij er doorgaans nog hard bij werken ook. Dat viel nu mee, aan het roer van de sloep. „We zijn even mooi een blokje om geweest.”